

Who By Fire?: The Most Controversial Prayer in Jewish Life

Rabbi Elie Kaunfer – kaunfer@hadar.org

Untane Tokef (translation adapted from Joel Hoffman, Who By Fire, Who By Water (Jewish Lights 2010))	ונתנה תקף
And let us acknowledge the power of this day's holiness / for it is awesome and dreadful And on it Your kingdom will be exalted / and your throne will be established in lovingkindness And You will reign from it in truth. / Truly you are judge And prosecutor, and litigant, and witness / and author and sealer / and recorder and recounter And You will remember everything that has been forgotten / and You will open up the book of memories And it will be read from / and everyone's signature is in it And a great shofar will be sounded / and a thin whisper of a sound will be heard And angels will recoil / and be gripped by shaking and trembling. And they will say: "Behold the Day of Judgement!" / for reviewing the hosts on high in judgement. For they will not be innocent when you judge them / and all who enter the world will pass before Him like sheep. As a shepherd searches for his flock / passing his sheep under his staff so too will You cause to pass and record and recount / and review every living being. And you will decide the end of every creature / and write down their sentence. On Rosh Hashanah they will be written down / and on Yom Kippur they will be sealed. How many	ונתנה תקף קדשת היום כי הוא נורא ואיום ובו תנשא מלכותך ויכון בחסד כסאך ותשב עליו באמת. אמת כי אתה הוא דין ומוכיח ויודע ועד וכותב וחיתם וסופר ומונה. ותזכר כל הנשכחות, ותפתח את ספר הזכרונות. ומאליו יקרא. וחיתם יד כל אדם בו. וישופר גדול ותקע. וקול דממה [דקה] ישמע. ומלאכים יתפזזו. וחיל ורעדה יאחזו. ויאמרו הנה יום הדין. לפקד על צבא מרום בדין. כי לא יזכו בעיניך בדין וכל באי עולם יעברון לפניך כבני מרון. כבקרית רועה עדרו. מעביר צאנו פחת שבטו. כן מעביר ותספר ותמנה ותפקד נפש כל חי. ותחתם קצבה לכל בריותיך (בריה). ותכתב את גזר דינם: בראש השנה יכתבו וביום [צום] כפור יחתמו כמה

will pass on, and how many will be created /
Who will live and who will die?
Who at their end, and who not at their end? /
Who by water and who by fire?
Who by sword, and who by beast? /
Who by hunger and who by thirst?
Who by earthquake and who by plague? /
Who by strangling and who by stoning?
Who will rest and who will wander? /
Who will be tranquil and who will be troubled?
Who will be calm and who will be anxious? /
Who will be exalted and who humbled?
Who will be rich and who will be poor?

But repentance, prayer and charity

help the misfortune of the decree to pass.

For Your glory is like Your name / slow to anger,
quick to forgive
For You do not want the dead to die /
but for them to return from their path and live.
You wait until the day they die /
accepting them immediately if they return.
Truly You are their creator / and You know their nature.
For they are flesh and blood.
A person's origin is from dust / and his end is dust.
At their peril gathering food / like shattered pottery
Like withered grass and like a faded blossom /
like a passing shadow and like a vanishing cloud.
And like blowing wind, and like floating dust / and like a
dream that will fly away.
But You are king / the living and everlasting God.

Your years are boundless /
and the length of Your days is endless
Your glorious chariots are priceless /

יעברון וכמה יבראון
מי יחיה ומי ימות.
מי בקצו ומי לא בקצו
מי במים. ומי באש
מי בחרב. ומי בחיה
[מי ברעב. ומי בצמא]
מי ברעש. ומי במגפה
[מי בחניקה ומי בסקילה]
מי ינוח ומי ינוע
מי ישקט ומי יטרף
מי ישלו. ומי יתנסר
מי יעני. ומי יעשר
מי ישפל. ומי ירום

ותשובה ותפלה וצדקה

מעבירין את רע הגזירה

כי כשמה פן תהלתה קשה לכעס
ונוח לרחות
כי לא תחפץ במוות המת
כי אם בשובו מדרך וחסה
ועד יום מותו תחכה לו
אם ישוב מיד תקבלו.
[אמת] כי אתה הוא יוצרם ו[אתה] יודע יצרם
כי הם בשר ודם.
אדם יסודו מעפר, וסופו לעפר
בנפשו יביא לחמו משול כחרס הנשבר
קחציר יבש וכצייץ נוכל
קצל עובר וכענן קלה
וכרוח נושבת וכאבק פורח
וכחלום יעוף
ואתה הוא מלך אל חי ונקים

אין קצבה לשנותיה.
ואין קץ לארדה ימיה
ואין לשער מרכבות כבודך.

and the eternity of Your name is limitless Your name suits You / and You suit your name You called us after Your name / Act for the sake of Your name. And sanctify Your name / through those who declare the holiness of Your name On account of the glory of your honored and sanctified name As the beautiful utterances of the assembly of holy Seraphim. Inhabitants above with inhabitants below / thrice call out the trio of holiness with “holy.”	וְאֵין לְפָרֹשׁ עֲלוֹם שְׁמֶךָ שְׁמֶךָ נֹאֵה לָּךְ. וְנֹאֵה נֹאֵה לְשְׁמֶךָ. וְשָׁמְנוּ קִרְאָתְךָ בְּשִׁמְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ וְקִדַּשׁ אֶת שְׁמֶךָ עַל מְקֹדְשֵׁי שְׁמֶךָ [בְּעֶבֶר כְּבוֹד שְׁמֶךָ הַנִּצְרָז וְהַנִּקְדָּשׁ] כְּסוּד שִׁיחַ שְׁרָפֵי קִדְשׁ הַמְקֹדְשִׁים שְׁמֶךָ בְּקִדְשׁ דְּרִי מַעֲלָה עִם דְּרִי מַטָּה [קוֹרְאִים וּמְשַׁלְּשִׁים בְּשִׁלּוּשׁ קְדוּשָׁה בְּקִדְשׁ]
---	---

1. Three Big Concepts

Midrash Tanhuma (Warsaw), Noah 8	מדרש תנחומא (ורשא) פרשת נח סימן ח
Rabbi Yehudah son of Rabbi Shalom said in the name of Rabbi Eliezer: Three things cancel a harsh decree. They are: repentance, prayer and charity.	אמר רבי יהודה ברבי שלום בשם רבי אליעזר: ג' דברים מבטלין גזרה קשה אלו הן תשובה ותפלה וצדקה

2. Chanting

Judges 5:11	שופטים פרק ה:יא
Louder than the sounds of archers, There among the watering places Let them chant the gracious acts of YHVH His gracious deliverance of Israel. Then did the people of YHVH March down to the gates.	מְקוֹל מְחַצְצִים בֵּין מְשָׁאֲבִים שָׁם יִתְּנוּ צִדְקוֹת יְקֹנֶק צִדְקַת פְּרוֹזְנוֹ בְּיִשְׂרָאֵל אֲזַי יָרְדוּ לְשַׁעְרֵים עִם יְקֹנֶק:

Judges 11:30-40	שופטים פרק יא:ל-מ
³⁰And Yiftah made the following vow to YHVH: “If you deliver the Ammonites into my hands, ³¹then whatever comes out of the	³¹וַיִּדָּר יִפְתָּח נָדָר לַיהוָה וַיֹּאמֶר אִם נָתַן תַּמָּן אֶת בְּנִי עֲמוֹן בְּיָדִי: ³¹וְהָיָה הַיּוֹצֵא אֲשֶׁר יֵצֵא

door of my house to meet me on my safe return from the Ammonites shall be YHVH's, and shall be offered by me as a burnt offering."

³²Yiftah crossed over to the Ammonites and attacked them, and YHVH delivered them into his hands. ³³He utterly routed them—from Aroer as far as Minnit, twenty towns—all the way to Abel-charmim. So the Ammonites submitted to the Israelites.

³⁴When Yiftah arrived at his home in Mitzpah, there was his daughter coming out to meet him, with timbrel and dance. She was an only child; he had no other son or daughter. ³⁵On seeing her, he rent his clothes and said: "Alas daughter! You have brought me low; you have become my troubler! For I have uttered a vow to YHVH and I cannot retract." ³⁶"Father," she said "you have uttered a vow to YHVH; do to me as you have vowed, seeing that YHVH has vindicated you against your enemies, the Ammonites." ³⁷She further said to her father, "Let this be done for me: Let me be for two months, and I will go with my companions and lament upon the hills and there bewail my maidenhood." ³⁸"Go," he replied. He let her go for two months, and she and her companions went and bewailed her maidenhood upon the hills. ³⁹After two months time, she returned to her father, and he did to her as he had vowed. She had never known a man. ⁴⁰So it became a custom in Israel for the maidens of Israel to go every year, for four days in the year, and **chant dirges** for the daughter of Yiftah the Giladite.

מדלתי ביתי לקראתי בשווי בשלום מבני
עמון והיה ליקנן והעליתו עולה:
³²ויצבר יפתח אל בני עמון להלקחם כם ויתנם
יקנן בידו: ³³ויכם מערוער ועד בואו מני
עשרים עיר ועד אבל כרמים מכה גדולה
מאד ויפגעו בני עמון מפני בני ישראל:
³⁴ויבא יפתח המצפה אל ביתו והנה בתו
יצאת לקראתו בתפים ובמחלות ורק היא
יחידה אין לו ממנו בן או בת: ³⁵ויהי כראותו
אותה ויקרע את בגדיו ויאמר אהה בתי הברע
הברעתני ואת היית בעברי ואנכי פציתי פי
אל יקנן ולא אוכל לשוב: ³⁶ותאמר אליו אבי
פצית את פיך אל יקנן עשה לי כאשר יצא
מפיך אחרי אשר עשה לך יקנן נקמות
מאביך מבני עמון: ³⁷ותאמר אל אביה יעשה
לי הדבר הזה הרפה ממני שנים חדשים
ואלקה וירדתי על ההרים ואבכה על בתולי
אנכי ורעיתי ורעותי: ³⁸ויאמר לכי וישלח
אותה שני חדשים ותלך היא ורעותיה ותבך
על בתוליה על ההרים: ³⁹ויהי מקץ שנים
חדשים ותשב אל אביה ויעש לה את נדרו
אשר נדר והיא לא ידעה איש ותהי חק
בישראל: ⁴⁰ממדים ימיה תלכנה בנות
ישראל לתנוות לבת יפתח הגלעדי ארבעת
ימים בשנה:

I Kings 19:9-14

⁹Elijah went into a cave, and there he spent the night. Then the word of YHVH came to him. He said to him: "Why are you here, Elijah?"
¹⁰He replied: "I am moved by zeal for YHVH, the God of Hosts, for

מלכים א פרק יט:ט-יד

⁹ויבא שם אל המערה וילן שם והנה דבר
יקנן אליו ויאמר לו מה לך פה אליהו: ¹⁰
ויאמר קנא קנאתי ליקנן אלהי צבאות כי

the Israelites have forsaken Your covenant, torn down Your altars, and put Your prophets to the sword. I alone am left, and they are out to take my life.” ¹¹“Come out,” He called, “and stand on the mountain before YHVH.” And lo, YHVH passed by. There was a great and mighty wind, splitting mountains and shattering rocks by the power of YHVH; but YHVH was not in the wind. After the wind—an earthquake; but YHVH was not in the earthquake. ¹²After the earthquake—fire; but YHVH was not in the fire. And after the fire, a still small voice. ¹³When Elijah heard it, he wrapped his mantle about his face and went out and stood at the entrance of the cave. Then a voice addressed him: “Why are you here, Elijah?” ¹⁴He answered: “I am moved by zeal for YHVH, the God of Hosts, for the Israelites have forsaken Your covenant, torn down Your altars, and put Your prophets to the sword. I alone am left, and they are out to take my life.”	עָזְבוּ בְרִיתְךָ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת מִזְבְּחֶיךָ הָרְסוּ וְאֵת נְבִיאֶיךָ הָרְגוּ בַּחֶרֶב וְאֶתֵּר אֲנִי לְבַדִּי וַיִּבְקְשׁוּ אֶת נַפְשִׁי לְקַחְתָּהּ: ¹¹וַיֹּאמֶר צֵא וּעֲמֵדְתָּ בְּהָר לִפְנֵי יְהוָה וְהִנֵּה יְהוָה עֹבֵר וְרוּחַ גְּדוֹלָה וְחֹזֶק מִפְּרֶקֶת הָרִים וּמִשָּׁבֵר סְלָעִים לִפְנֵי יְהוָה לֹא כְרוּם יְהוָה וְאַחֵר הָרוּחַ רֵעַשׁ לֹא כְרֵעַשׁ יְהוָה: ¹² וְאַחֵר הָרֵעַשׁ אֵשׁ לֹא כָאֵשׁ יְהוָה וְאַחֵר הָאֵשׁ קוֹל דְּמָמָה דַּקָּה: ¹³וַיְהִי כִשְׁמַע אֱלֹהֵיו וַיִּלְט פָּנָיו בְּאַדְרָתוֹ וַיֵּצֵא וַיַּעֲמֵד פֶּתַח הַמְעָרָה וְהִנֵּה אֵלָיו קוֹל וַיֹּאמֶר מֶה לְךָ פֹּה אֱלֹהֵיו: ¹⁴וַיֹּאמֶר קִנְאָה קִנְאָתִי לִיְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת כִּי עָזְבוּ בְרִיתְךָ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת מִזְבְּחֶיךָ הָרְסוּ וְאֵת נְבִיאֶיךָ הָרְגוּ בַּחֶרֶב וְאֶתֵּר אֲנִי לְבַדִּי וַיִּבְקְשׁוּ אֶת נַפְשִׁי לְקַחְתָּהּ:
Job 4:12-21	איוב ד: יב-כא
¹²A word came to me in stealth; my ear caught a whisper of it. ¹³In thought-filled visions of the night, when deep sleep falls on men, ¹⁴fear and trembling came upon me, causing all my bones to quake with fright. ¹⁵A wind passed by me, making the hair of my flesh bristle. ¹⁶It halted; its appearance was strange to me; a form loomed before my eyes; I heard a murmur, a voice: ¹⁷Can mortals be acquitted by God? Can man be cleared by his Maker? ¹⁸If He cannot trust his own servants, and casts reproach on His angels, ¹⁹how much less those who dwell in houses of clay, whose origin is dust, who are crushed like the moth, ²⁰shattered between daybreak and evening, perishing forever, unnoticed. ²¹Their cord is pulled up and the die, and not with wisdom.	¹²וְאֵלַי דְּבַר יָגֵב וַתִּקַּח אָזְנִי שְׁמַיִם מְנִהוּ: ¹³בְּשִׁעָפִים מַחְזִינוֹת לַיְלָה בְּנִפְל תִּפְרֹדָה עַל אַנְשִׁים: ¹⁴פֶּחַד קָרָאִנִי וַרְעָדָה וְרָב עֲצָמוֹתַי הִפְחִיד: ¹⁵וְרוּחַ עַל פָּנַי יַחֲלֶף תִּסְמַר שְׁעַר בְּשָׂרִי: ¹⁶וַיַּעֲמֵד וְלֹא אָכִיר מִרְאֵהוּ תְמוֹנָה לִנְגִיד עֵינַי דְּמָמָה וְקוֹל אֲשָׁמַע: ¹⁷הֲאִנּוּשׁ מֵאֱלֹהִים יִצְדָּק אִם מַעֲשֵׂהוּ יִטְהַר גִּבּוֹר: ¹⁸הֵן בְּעֶבְדָּיו לֹא יֵאֱמִין וּבְמַלְאָכָיו יָשִׁים תִּהְלֶה: ¹⁹אִם שִׁכְנֵי בְּתֵי חָמֶר אֲשֶׁר בְּעֶפֶר יִסּוּדָם יִדָּכְאוּם לִפְנֵי עֵשׂ: ²⁰מִבֶּקֶר לְעֶרֶב יָפְתוּ מִבְּלֵי מָשִׁים לִנְצַח יִאֲבֹדוּ: ²¹הֲלֹא נִסֵּעַ יִתְרָם בָּם יָמוּתוּ וְלֹא בְּחִכְמָה:

3. Who is being judged?

Mishnah, Rosh Ha-Shanah 1:2	משנה, ראש השנה א:ב
------------------------------------	---------------------------

At four periods the world is judged: On Pesah for the agricultural produce, On Shavuot for the fruit of the trees, On Rosh Ha-Shanah, all the world passes before him like a flock of sheep (or: in military formation) as it says: “He who fashions the hearts of them all, who discerns all their deeds” (Psalm 33:15). On Sukkot they are judged on water.	בארבעה פרקים העולם נידון: בפסח על התבואה, בעצרת על פירות האילן, בראש השנה כל באי העולם עוברין לפניו כבני מרון שנאמר "היוצר יחד לבם המבין אל כל מעשיהם" (תהלים לג:טו), ובחג נידונין על המים:
--	--

4. Castigating the shepherds

Ezekiel 34:1-16	יחזקאל לד:א-טז
¹The word of YHVH came to me: ²O mortal, prophesy against the shepherds of Israel. Prophesy and say to them:	¹וַיְהִי דְבַר ה' אֵלַי לֵאמֹר: ²בֶּן אָדָם הִנָּבֵא עַל רֹעֵי יִשְׂרָאֵל הִנָּבֵא וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם
To the shepherds: Thus said the Lord YHVH: Ah, you shepherds of Israel, who have been tending yourselves! Is it not the flock that the shepherds ought to tend? ³You partake of the fat, you clothe yourselves with the wool, and you slaughter the fatlings; but you do not tend the flock. ⁴You have not sustained the weak, healed the sick, or bandaged the injured. You have not brought back the strayed or looked for the lost; but you have driven them with harsh rigor.	לְרֹעִים כֹּה אָמַר אֲדֹנָי ה' הֲוִי רֹעֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הָיוּ רֹעִים אוֹתָם הֲלוֹא הֵצֵאנוּ יָרְעוּ הָרֹעִים: ³אֵת הַחֵלֶב תֹּאכְלוּ וְאֵת הַצֹּמֶר תִּלְבָּשׁוּ הַבְּרִיָּאָה תִּזְבְּחוּ הֵצֵאנוּ לֹא תִרְעוּ: ⁴ אֵת הַנַּחֲלֹת לֹא חִנַּקְתֶּם וְאֵת הַחֹלָה לֹא רַפֵּאתֶם וְלִנְשָׁבֶת לֹא חִבַּשְׁתֶּם וְאֵת הַנִּדְחָה לֹא הִשְׁבַּתְתֶּם וְאֵת הָאֲבֵדֹת לֹא בִקַּשְׁתֶּם וּבְחִזְקָה רָדִיתֶם אֹתָם וּבְכֹפֶר:
⁵And they have been scattered for want of anyone to tend them; scattered, they have become prey for every wild beast. ⁶My sheep stray through all the mountains and over every lofty hill; My flock is scattered over the face of the earth, with none to take thought of them and none to seek them. ⁷Hear then, O shepherds, the word of YHVH. ⁸As I love—declares the Lord YHVH—Because My flock	⁵וַתִּפּוּצְיָנָה מִבְּלִי רֹעֶה וַתִּהְיֶינָה לְאֶכְלָה לְכָל חַיַּת הַשָּׂדֶה וַתִּפּוּצְיָנָה: ⁶וַיִּשְׁגּוּ צֹאנִי בְּכָל הָהָרִים וְעַל כָּל גִּבְעָה רָמָה וְעַל כָּל פְּנֵי הָאָרֶץ נִפְצוּ צֹאנִי וְאֵין דּוֹרֵשׁ וְאֵין מִבְקֵשׁ: ⁷לְכֹן רֹעִים שְׁמְעוּ אֵת דְּבַר ה': ⁸חִי אֲנִי וְאֵם אֲדֹנָי ה' אִם לֹא יַעַן הָיוּ צֹאנִי

has been a spoil—My flock has been a prey for all the wild beasts, for want of anyone to tend them since My shepherds have not taken thought of My flock, for the shepherds tended themselves instead of tending the flock— ⁹ Hear indeed, O shepherds, the word of YHVH.	לְבֹז וְתִהְיֶינָה צֹאנִי לְאֶכְלָה לְכָל חַיַּת הַשָּׂדֶה מֵאִין רֹעֶה וְלֹא דָרְשׁוּ רֹעֵי אֶת צֹאנִי וַיִּרְעוּ הָרֹעִים אוֹתָם וְאֶת צֹאנִי לֹא רָעוּ: ⁹ לִכְן הָרֹעִים שִׁמְעוּ דְּבַר ה':
¹⁰ Thus said the Lord YHVH: I am going to deal with the shepherds! I will demand a reckoning of them for My flock, and I will dismiss them from tending the flock. The shepherds shall not tend themselves any more; for I will rescue My flock from their mouths, and it shall not be their prey. ¹¹ For thus said the Lord YHVH: Here I am! I am going to take thought for My flock and I will seek them out. ¹² As a shepherd seeks out his flock when some in his flock have gotten separated, so I will seek out My flock, I will rescue them from all the places to which they were scattered on a day of cloud and gloom.	¹⁰ כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יי הִנְנִי אֶל הָרֹעִים וְדִרְשָׁתִּי אֶת צֹאנִי מִיָּדָם וְהִשְׁבַּתִּים מִרְעוֹת צֹאן וְלֹא יִרְעוּ עוֹד הָרֹעִים אוֹתָם וְהִצַּלְתִּי צֹאנִי מִפִּיהֶם וְלֹא תִהְיֶינָ לָהֶם לְאֶכְלָה: כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנָי יי הִנְנִי אֲנִי וְדִרְשָׁתִּי אֶת צֹאנִי וּבִקְרָתִים: ¹² כְּבִקְרַת רֹעֶה עֹדְרוֹ בְּיוֹם הָיוּתוֹ בְּתוֹךְ צֹאנֹו נִפְרָשׁוֹת כֵּן אֲבַקֵּר אֶת צֹאנִי וְהִצַּלְתִּי אוֹתָהֶם מִכָּל הַמְּקוֹמֹת אֲשֶׁר נִפְצְצוּ שָׁם בְּיוֹם עָנָן וְעֹרָפָל:

5. Random selection

Leviticus 27:32-34	ויקרא כז:לב-לד
³² All tithes of the herd or flock—of all that passes under the shepherd's staff, every tenth one—shall be holy to YHVH. ³³ He must not look out for good as against bad, or make substitution for it. If he does make a substitution for it, then it and its substitute shall both be holy. It cannot be redeemed. ³⁴ These are the commandments that YHVH gave Moses for the Israelite people on Mount Sinai.	³² וְכָל מַעֲשֹׂר בְּקָר וּצֹאן כָּל אֲשֶׁר יַעֲבֹר תַּחַת הַשֹּׁבֵט הַעֲשִׂירִי יִהְיֶה קֹדֶשׁ ל ה': ³³ לֹא יִבְקֹר בֵּין טוֹב לְרָע וְלֹא יִמְרִנּוּ וְאִם הִמָּר יִמְרִנּוּ וְהָיָה הוּא וְתַמּוּרְתּוֹ יִהְיֶה קֹדֶשׁ לֹא יִגָּאֵל: ³⁴ אֵלֶּה הַמִּצְוֹת אֲשֶׁר צִוָּה ה' אֶת מֹשֶׁה אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהַר סִינַי:

6. Sheep in a redeemed world

Jeremiah 33:10-13	ירמיה לג:י-יג
¹¹ Thus said YHVH: Again there shall be heard in this place, which you say is ruined, without man or beast—in the towns of Judah and the streets of Jerusalem that are desolate, without man, without	¹⁰ כֹּה אָמַר ה' עוֹד יִשְׁמַע בַּמָּקוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר אַתֶּם אֹמְרִים חָרֵב הוּא מֵאִין אָדָם וּמֵאִין בְּהֵמָה בְּעָרֵי יְהוּדָה וּבִחְצוֹת

inhabitants, without beast—¹²the sound of mirth and gladness, the voice of bridegroom and bride, the voice of those who cry, “Give thanks to YHVH of Hosts, for YHVH is good, His kindness is everlasting!” as they bring thanksgiving offerings to the House of YHVH. For I will restore the fortunes of the land as of old—said YHVH.	ירושלם הנשמות מאין אדם ומאין יושב ומאין בהמה: ¹¹קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה קול אמרים הודו את ה' צבאות כי טוב ה' כי לעולם חסדו מבאים תודה בית ה' כי אשיב את שבות הארץ כבראשנה אמר ה':
¹²Thus said YHVH of Hosts: In this ruined place, without man and beast, and in all its towns, there shall again be a pasture for shepherds, where they can rest their flocks. ¹³In the towns of the hill country, in the towns of the Shephelah, and in the towns of the Negev, in the land of Benjamin and in the environs of Jerusalem and in the towns of Judah, sheep shall pass again under the hands of one who counts them—said YHVH.	¹²פה אמר ה' צבאות עוד יהיה במקום הנה הקרב מאין אדם ועד בהמה ובכל ערינו נוה רעים מרבצים צאן: ¹³בערי הקר בערי השפלה ובערי הנגב ובארץ בנימן ובסביבי ירושלם ובערי יהודה עד מעברנה הצאן על ידי מונה אמר ה':

7. Plea of mortals

Psalm 144:4-7	ירמיה לג:י-יג
⁴A person is like breath; his days like a passing shadow. ⁵O YHVH, bend Your sky and come down; touch the mountains and they will smoke. ⁶Make lightning flash and scatter them; shoot Your arrows and rout them. ⁷Reach Your hand down from on high; rescue me, save me from the mighty waters, from the hands of foreigners.	⁴אָדָם לְהֶבֶל דָּמָה יָמָיו כְּצֶל עוֹבֵר: ⁵ה' הִט שְׁמִיךְ וַתִּרְדּוּ גַּע בְּהָרִים וַיִּעָשְׁנוּ: ⁶בְּרוֹק בָּרָק וַתִּפְצֹץ שְׁלַח חֲצִיךְ וַתִּהַרְמֶם: ⁷שְׁלַח יָדְךָ מִמָּרוֹם פָּצַנִי וְהַצִּילֵנִי מִמַּיִם רַבִּים מִיַּד בְּנֵי נָכָר:

8. New recognition

Mishnah, Yoma 1:3	משנה, יומא א:ג
They sent him [the High Priest] elders from the elders of the court... on the eve of Yom Kippur in the morning, they would stand the High Priest in the eastern gate and cause to pass before him cows, goats and sheep, so that he would recognize them and be accustomed to the service.	מסרו לו זקנים מזקני בית דין וקורין לפניו בסדר היום ואומרים לו אישי כהן גדול קרא אתה בפיך שמא שכחת או שמא לא למדת ערב יום כפורים שחרית מעמידין אותו בשער מזרח ומעבירין לפניו פרים ואילים וכבשים כדי שיהא מכיר ורגיל בעבודה: